

lem af den har Ret til at fordrø, at Præsten skal søge sin Virksomhed indenfor denne Menighed og ikke strække den ud over dens Grændser. Dg dog er det kun altfor vist, at den enkelte Menighed tilhæder Præsten en saa stor Virksomhed, at han med Anvendelse af al sin Tid og Anstrengelse af al sin Kraft ikke formaaer at udfylde den. Det er dette, jeg beder ikke overseet. Dette Lovforslag synes ubetydeligt og udfyldigt, men der ligger et stort kirkeorganisatorisk Spørgsmaal bagved; bliver det vedtaget, vil der deraf følge en gennemgribende Forandring i Organisationen af de kirkelige Forhold.

F. Nielsen: Jeg forlangte igaar Ordet, da den høitæredede Kultusminister havde udtalt sig imod mit Foredrag, men da Forhandlingerne afbrødes, erholdt jeg det ikke. Idag have saa betydelige Stemmer htrret sig om denne Sag, og af disse Stemmer har kun en eneste holdt med mig og det kun deelvis, saa at det naturligvis maa være noget vanskeligt for mig at imødegaae de mange Indvendinger, som fra den høitæredede Minister og fra de to høist betydelige Medlemmer af Thinget ere fremsførte imod mig. Saaledes paa een Gang at optage den Handske, som fra mægtige Kæmpere er kastet til mig, er noget vanskeligt. Jeg maa derfor bede om Thingets Overbærelse, naar jeg alligevel forsøger derpaa. Der er fra to Sider, fra Ministeren og den sidste Taler, gjort mig den Indvending, at jeg kun havde sat mig paa et ideelt Standpunkt, og at jeg kun fremsførte smukke Theorier. Det maa forundre mig noget at see mine Udtalelser karakteriserede paa den Maade, da jeg maa bede det ærede Thing lægge Mærke til, at jeg — skjøndt jeg maastee i Meget kan være en blot og bar Theoretiker — netop i Ansliggender af denne Natur neppe alene kan være Theoretiker, siden jeg har nogle og tyve Aars Præstestyrke at støtte mig til. Der blev argumenteret, at der ingen Trang var tilstede til denne Lov. Der blev sagt af den høitæredede Minister og af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig), at denne Trang kun kunde være tilstede paa de enkelte, fjeldne Steder, hvor Sognebaandet var løst.

Jeg indrømmer overordentlig gjerne dette; thi da dette Lovudkast ene og alene er beregnet for det Tilfælde, hvor Sognebaandet er løst, forstaaer det sig af sig selv, at der ikke er Trang til det, hvor dette Tilfælde ikke er indtraadt; men hvor det er skeet; der, paaftaaer jeg, er Trangen tilstede. Det er af en foregaaende Taler (Strøm), som lever midt iblandt disse Forhold, bleven paaftaaet, at den er det. Jeg maa i saa Henseende give ham Ret. Jeg maa sige, at det synes mig indlysende, at den maa være tilstede hos dem, der have løst Sognebaandet. Høie og lave, der maa hos dem være Trang til, at de alligevel maae kunne faae kirkelige Forretninger udførte i deres egen Sognekirke. Jeg vil tillade mig at tage et Par Exempler. Jeg tænker mig, at en fornem Mand har løst Sognebaandet og sluttet sig til en anden Præst; han er Kirkepatron og har udstyret sin Kirke smukt og har den overordentlig kjær; hans Forsødre hvile i denne Kirke. Det vil da smerte denne Mand og hans Familie, om de ved kirkelige Handlinger ikke kunne høitidelig holde dem i deres egen Kirke; om hans Børn ikke der kunne blive døpte, hans Datter ikke viet der; hans Slægtning ikke begravet der med Vigprædiken, som foregaaer i Kirken. Mange ville vel sige: Er Manden rig, kan han løse Kongebrev. Nu vel, det kan han; men jeg seer ikke, hvorfor han skal betale for at faae et saadant berettiget Duffe opfyldt. Men nu gaaer jeg til Huusmanden, der for Kirkens Herre staaer ligesaa høit som den Første. Han skal have Barn i Kirke eller sin Datter gift. For ham er det ikke saa lille en Sag, hvad der af den første Taler idag (Strøm) er blevet gjort opmærksom paa, om han skal leie Bogue for at føre den Skare, som han sjældent undlader at bede sammen, til det langt fraliggende Sted. Nu blev der rigtignok af den sidste ærede Taler gjort opmærksom paa, at Sognekirken ogsaa kan ligge langt borte. Men det Almindelige er dog vel, at Sognekirken er nærmere end den fremmede Kirke, især da det jo ikke altid behøver at være Nabopræsten, der er valgt. Hos denne Huusmand er der da et berettiget Duffe om at faae Handlingen udført i sin egen Sognekirke. Det er imidlertid vanskeligt at føre et